
Od Redakcji

Studia Theologica Varsaviensia 40/2, 9-11

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

W tym roku mija 40 lat od rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II, który można zaliczyć do największych wydarzeń religijnych XX wieku. Stał się on na długie lata wyznacznikiem życia Kościoła. Szczególnym miejscem przełożenia idei soborowych na życie codzienne jest katecheza. W tym też duchu wypowiadał się papież Paweł VI zwracając uwagę na fakt, że *współczesny człowiek niechętnie słucha nauczycieli, bardziej ufa świadkom, a jeśli słucha nauczycieli to tylko dlatego, że są także świadkami*. Słowa te nabierają nowej aktualności w perspektywie teologicznej refleksji nad obecnością katechezy w szkołach. W tej perspektywie szczególnie istotne wydaje się ukazywanie tych, którzy starają się godzić w swoim życiu pasję intelektualną z formą życiowego świadectwa. Do takich osób należy niewątpliwie ks. prof. dr hab. Roman Murawski, któremu poświęcamy prezentowany numer naszego pisma.

Wprowadzeniem do tematyki katechetycznej, której w całości poświęcona jest część rozpraw i artykułów, jest próba nakreślenia sylwetki Księdza Profesora Romana Murawskiego i jego dorobku naukowego (Kazimierz Misiaszek SDB). Partię artykułów rozpoczyna tekst ks. Ryszarda Czekalskiego poświęcony wpływowi dokumentów katechetycznych Stolicy Apostolskiej na katechezę w Polsce i na kształt polskich dokumentów katechetycznych. Kolejny tekst dotyczy podmiotów realizujących postępowanie wychowawcze w rozumieniu Piusa XII. Pozornie tekst odbiega od współczesnego pojmowania roli laikatu, niemniej miał on na celu funkcję porządkującą a jednocześnie ukazującą wielką troskę papieża Piusa XII o prawdziwie katolicki rys w wychowaniu (ks. Stanisław Dziekoński). Katecheza pełni istotną funkcję w wychowaniu religijnym. Jednak wychowanie jest w służbie życia. To zaś koncentruje się wokół liturgii, rodzi się z niej oraz w niej się zawie-

ra i przejawia. Tej właśnie relacji liturgii i wychowania poświęcony jest artykuł Andrzeja Turbacz SDB. Wśród różnych modeli i inspiracji katechetycznych szczególnie miejsce zajmuje idea naśladowania Chrystusa. Zdaniem autora kolejnego artykułu – ks. Piotra Tomasiaka – jest ona swoistym podsumowaniem zarówno treści jak i metodologii katechetycznej. Jest jednocześnie katechezą Chrystusa i katechezą z Chrystusem. Roli parafii jako „wspólnoty wspólnot” w szczególny sposób odpowiedzialnej za katechizację poświęcony jest kolejny tekst autorstwa ks. Tomasza Lenczewskiego. Wiara, której pomnażaniu ma służyć katecheza musi przejawiać się w codziennym życiu w tzw. aktywności społecznej. Szczególną formą tej aktywności może być Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży. Ks. Piotr Duksa podejmuje temat nadziei i zagrożeń, jakie związane są z tym właśnie ruchem. Istotnym wymiarem życia chrześcijańskiego jest wymiar sakramentalny, a formą katecheza przygotowująca do sakramentów. Anna Walulik CSFN stawia pytanie o to, co jest zasadniczym celem tego typu katechezy sakramentalnej: nauczanie, wychowanie czy inicjacja?

W część materiałów i sprawozdań wprowadza tekst poświęcony egzegezie Mk 7,24-30 opisującego spotkanie Jezusa z Syrofenicjanką, które inspiruje do podjęcia problematyki wyniesienia do godności dziecka Bożego (ks. Mariusz Rosik). Księga *Pieśni nad Pieśniami* jest szczególną inspiracją dla twórczości teologicznej i religijnej. Niemniej do właściwego jej zrozumienia niezbędne jest ustalenie jej rodzaju, gatunku oraz struktury literackiej. Wnikliwemu procesowi prezentacji i oceny pewnych ustaleń genologicznych dotyczących omawianej księgi poświęcony jest tekst Kaliny Wojciechowskiej. Interesujący materiał, szczególnie w aspekcie etyki prowadzenia studiów i relacji autodyscypliny w sferze intelektualnej i jej związku z życiem religijnym zawarty jest w liście św. Tomasa z Akwinu *O sposobie studiowania*, którego komentarza i tłumaczenia podjął się Tomasz Pawlikowski.

W części recenzji i omówień można znaleźć bardzo szeroką problematykę. Rozpoczyna ją podmiotowo - personalistyczne ujęcie fenomenu *homo religiosus* (ks. Andrzej F. Dziuba). W dalszej części ukazano aktualnie bardzo żywą problematykę objawień maryjnych w Guadalupe (ks. Andrzej F. Dziuba). Omówienie materiałów pomocniczych do nauki religii stanowi przedmiot kolejnego omówienia (ks. Jerzy Lewandowski). Brak odniesień etycznych

do tradycyjnego porządku moralnego i niebezpieczeństwo tworzenia nowego jest przedmiotem kolejnej recenzji (Jarosław A. Sobkowiak MIC). Szczególną formą doceniania pracy naukowej jest długa już tradycja ksiąg pamiątkowych. Tym razem poświęcona jest wybitnemu liturgiście ks. prof. dr hab. Stanisławowi Czerwikowi (ks. Jan Decyk). Wpływ Konkordatu na koncepcję nauczania religii w publicznej szkole włoskiej jest przedmiotem kolejnego omówienia (ks. Stanisław Dziekoński). Tę partię pisma wieńczy tekst ks. Waldemara Graczyka dotyczący ważnej dla Wydziału Teologicznego UKSW pozycji, która ukazuje biogramy i dorobek naukowy pracowników Wydziału.

Tradycyjnie kronika Wydziału Teologicznego zamyka treść numeru (ks. Ryszard Czekalski).